

JELLE

Half Maart 2006 was het dan eindelijk zover... we mochten onze pup Duitse Staande Langhaar genaamd Jelle gaan ophalen bij de fokker en lekker mee naar huis nemen. Jelle was een voorbeeldig hondje, luisterde goed, was snel zindelijk, altijd vrolijk enz... Totdat hij na driekwart jaar iedere morgen gras begon te eten, net zolang totdat hij moest overgeven.

's Avonds rommelde zijn buik enorm en je merkte gewoon dat hij zich niet lekker voelde. We zijn een paar keer van brokken gewisseld en uiteindelijk zijn we op aanraden van de dierenarts overgegaan op hele dure brokken die we alleen in de dierenkliniek konden kopen. Hier deed hij het een half jaartje redelijk goed op, hij at niet meer iedere dag gras en zijn buik rommelde iets minder. Na dat half jaar begon alle ellende weer opnieuw en wisten we ons eigenlijk geen raad. Via een vriendin ben ik uiteindelijk bij Maud terecht gekomen.

Ik had haar gebeld en verteld over de problemen bij onze hond en kon gelukkig dezelfde week nog komen. Maud deed verschillende testjes bij onze hond en wist al vrij snel te vertellen dat hij last had van zijn maag en spijsverteringsproblemen had. Verder kon ze mij vertellen dat Jelle een bijzonder nieuwsgierige hond was en heel druk in zijn hoofd was. Ze voelde dat Jelle's hoofd veel warmer was als de rest van zijn lichaam. Op een gegeven moment haalde ze er allemaal flesjes bij met verschillende geurtjes. Het was ontzettend leuk om te zien waar Jelle juist wel en helemaal niet op reageerde. De flesjes waar hij meteen op reageerde bleken inderdaad in verband te staan met zijn klachten. Ze gaf me een flesje mee met een kaneelgeurtje wat ervoor zou zorgen dat hij wat rustiger in zijn hoofd zou worden. Dit was dus eigenlijk een soort van aromatherapie. Iedere avond deed ik een druppel van die olie op een speciaal blokje zodat hij de geur goed op kon nemen. Verder adviseerde ze me om Jelle eens vers vlees van Carnibest te gaan geven ipv brokken om te zien hoe hij hier op zou reageren. Binnen een week zagen we al zo'n groot verschil. Jelle was weer de vrolijke hond zoals we hem eigenlijk alleen in het begin gezien hadden. Hij at geen gras meer, gaf niet meer over en zijn buik was eindelijk rustig! Zijn vacht begon weer te glanzen en hij was weer energiek! Hij krijgt nu dus iedere dag vlees van Carnibest en hij doet het er nog steeds erg goed op. Je wilt toch het allerbeste voor je viervoeter en blij dat ik Maud tegen het lijf ben gelopen!

Laura Muijsers